

Det er min Opfattelse af Stemningen i Borgerrepræsentationen. Jeg var selv Medlem af det Udvalg, som blev nebsat i Anledning af denne Sag. Jeg har i den Henseende ikke nogenfinde været Medlem af et kjæbeligere Udvalg end dette. Der var en saadan Enighed i Udvalget, at der næsten ikke kunde reises nogen Diskussion, og der var heller ikke nogen Dissents; jo, jeg tror dog, at der var et Medlem, som mente, at Accisen burde forlænges foreløbig paa eet Aar, men frastaldt dette saaledes, at det enstemmig blev indstillet til Borgerrepræsentationen, at Accisen skulde indstilles til Forkastelse; at det ikke skete, laa, som sagt, i det Vædringsforslag, eller i alt Fald kan det tillægges det Vædringsforslag, som kom frem og forrykkede hele Situationen saaledes, at jeg, i det Mindste for mit Bedkommende, ikke ret vidste, hvorledes jeg skulde stemme. — Det er slet ikke min Mening, saaledes som begge de ærede Medlemmer synes at have opfattet mine Udtalelser, at man skulde slaa sig til No med Havnen, som den er nu; men da Havnen giver et saadant Overflud, at det endog langt overstiger det Beløb, som aarlig har været anvendt i den lange Tid, der er hængaaet siden Havneplanens Vedtagelse i 1862, at den Forbedring, som Havnen vil kunne undergaa i de næste 15 Aar, endog kunde være langt større end den, Havnen undergik i de afvigte 15 Aar, mener jeg, at der mulig kunde være Anledning til at overveje, om ikke de Penge, som indkomme ved Accisen, kunde anvendes bedre paa anden Maade. Naar jeg talte om det ordinære Budget og ikke om Regnskabet, er det, fordi jeg ikke har set noget Regnskab. Jeg tror ikke, at disse Regnskaber nogenfinde komme offentligt frem. Der hviler en vis Hemmelighedsfuldhed over Alt, hvad der angaar Kjøbenhavns Havns pekuniære Stilling. Jeg ved ikke, om Regnskaberne nogenfinde ville komme frem. Man maa se ved Leiligheden at faae et Indblik i dem, hvilket er Noget, som er lykkeligvis mig ved at have været Medlem af det nævnte Udvalg, ellers tror jeg ikke, at det vilde have været mig muligt, men i det Budget, jeg refererede til, er optaget, og altsaa medindbefattet i de ordinære Udgifter i Almindelighed meget betydelige Poster til Afdrag paa og Forrentning af Gjælden. Der kan naturligvis disputeres om, hvad der er Ordinært, og hvad der er Extraordinært, men naar det ærede kongevalgte Medlem (Kaiser) regner saadanne Udgifter som Anskaffelsen af Gamle Dof og Erhvervelsen af Larsens Plads til ordinære Udgifter, saa er der ingen Grændse for, hvor vidt man kan komme med Kjøbenhavns Havns Budget. Erhvervelsen af Larsens Plads vil, som sagt, koste omtrent 1 Million Kroner. Efter Alt, hvad der kan skjønnes, vil den vist rigelig kunne forrente den Sum; men regner man en Udgift, hvorved man formerer sit Bo, erhverver et indbringende Aktiv, til de ordinære Udgifter, saa vil en Mand,

der kjøber en stor Landeindom, let komme i det Tilfælde at maatte regne sig for fattig, fordi han ogsaa har maattet optage en Del af sin aarlige Indtægt for at erverve sig et Aktiv. Det tror jeg er en fuldstændig forkert Maade at se Sagen paa. Jeg tror ikke at have sagt noget Urigtigt om den Maade, hvorpaa Forholdet mellem det ordinære og det extraordinære Budget for Kjøbenhavns Havn er ordnet. Denne Udskillelse har sin historiske Berettigelse, og jeg kritiserer slet ikke og lægger ikke de Mand, der lede Budgetets og Regnskabets Affattelse, Noget til Last. Det er nu en Gang saa, at, naar der er Tale om extraordinære og ordinære Udgifter under Kjøbenhavns Havnevesen, saa maa man spidse Øren for at gjøre sig klart, hvad der menes dermed; thi sikkert er det, at der ikke menes dermed, hvad der i daglig Tale forstaar ved ordinært og extraordinært. Hvor vidt en Stat er naturlig eller ikke, er en Gjenstand, hvorom der kan diskuteres i evindeligt Tid. Jeg finder ikke, at Accisen er en naturlig Stat. Jeg finder, at den er meget besværlig. Langt naturliggere vilde den være, hvis den var paalagt i den Form, at der ligefrem svarede f. Ex. en Procent af Tolden. De vilde være langt lettere for alle Bedkommende og naturligere, naar det dog skal være en Stat, der formenes at burde staa i Forbindelse med Tolden, som forøvrigt ikke, som det ærede Medlem syntes at antage, staa i et absolut Forhold til Værenes Værdi. Salttolden udgjør 100 pCt af Værenes Værdi, medens Tolden af mange andre Væver kun er en meget ringe Del af deres Værdi. — Det er en Misforstaaelse af den sidste ærede Taler, naar han har opfattet Udtalelsen fra Udvalget i Borgerrepræsentationen, som om det mente, at der i en nærmere Fremtid kunde blive Tale om en større Udvidelse af Kjøbenhavns Havn. Det blev gjentagende fremhævet under Diskussionen, at man ikke kan tænke sig Muligheden af, at der i en nærmere Fremtid vilde kunne opstaa nogen Trang til en Udvidelse af Kjøbenhavns Havn ud over de store Anlæg, som allerede ere i Gang og tildels halvt fuldendte og i en nærmere Fremtid ville blive fuldendte, hvortil der allerede foreligger tilstrækkelige Midler i det aarlige Overflud, som absolut vil fremkomme derved, at, hvad jeg forstaar ved de ordinære Indtægter, overstiger, hvad jeg forstaar ved de ordinære Udgifter. Det er en Selvsjølge, at Enhver, der er Kjøbmand, maa ganske særegent og specielt være interesseret i, at Havnen bliver saa god og fuldstændig som muligt. Jeg synes derfor, at det maa give Anledning til Overtanke, naar Kjøbenhavns Grosseverforetets Komite, som jo ganske specielt maa have Kjøbenhavns Havns Interesse for Øie, saa enstemmig — jeg kalder det enstemmig efter den Begrundelse, jeg har tilsladt mig at fremsætte for denne Opfattelse — har erklæret sig imod Accisens Bibeholdelse; og man kan ikke ganske afvise dette med en Henvi-